

РОЗМІЩЕННЯ ГРОМАДСЬКИХ БУДІВЕЛЬ

Колеснік Ю.І. асистент, Череватенко Г.І. асистент

Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка

м. Харків, Україна

Архітекторам і фахівцям в області містобудування прекрасно відомо, що забудова міських територій повинна вестися на основі певного, випробуваного і відмінно зарекомендував себе на практиці підходу. Суть його полягає в тому, що будівлі слід групувати в окремі житлові комплекси (мікрорайони), які представляють собою або укрупнені квартали, або ж відокремлені групи укрупнених кварталів. До складу мікрорайонів необхідно обов'язково включати не тільки житлові будівлі, але також і так звані мережі обслуговування. До них фахівці відносять найрізноманітніші громадські будівлі (в тому числі і малоповерхові), призначення яких полягає в тому, щоб здійснювати культурно-побутове обслуговування тих людей, які в цих мікрорайонах будуть жити.

При цьому транспортний постачання мікрорайонів треба реалізовувати таким способом, щоб інтенсивний рух автомобілів, автобусів, тролейбусів і т.д. відбувалося за їх межами. Такий підхід дозволяє істотно знизити загазованість повітря, а також звести до мінімуму ті перешкоди, які транспортні засоби створюють пішоходам. В ідеалі на території мікрорайонів повинні бути створені тільки під'їзди до житлових будинків, а максимальна площа їх територій відводиться під дитячі та спортивні майданчики, зелені зони і т.п.

Один з основних постулатів сучасних містобудівних концепцій полягає в тому, що основна увага при проектуванні мікрорайонів потрібно приділяти максимально зручною організації відпочинку та побуту населення. Для того, щоб воно обслуговувалося якнайкраще, на їх території необхідно розміщувати такі об'єкти, як дитячі садки і ясла, школи, продовольчі магазини і магазини товарів повсякденного попиту, господарських товарів, аптеки, клуби, підприємства побутового обслуговування, кафе та їдальні.

Всі ці підприємства повинні бути розміщені максимально зручно, до того ж, як їх кількість, так і склад повинні в максимальному ступені відповідати складу чисельності населення. Сучасні містобудівні вимоги свідчать про те, що вводиться в експлуатацію всі ці об'єкти повинні практично одночасно з введенням в експлуатацію житлових будинків.

Крім того, слід дотримуватися так званий пішохідний радіус обслуговування жителів, який для загальноосвітніх шкіл становить зараз 700 метрів, а для продовольчих магазинів, кафе і підприємств побутового обслуговування - 400 метрів.

Практика показує, що всі ці об'єкти найбільш доцільно об'єднувати в окремих будівлях, які називають суспільно-торговими центрами мікрорайонів. Це дозволяє істотно заощадити на будівництві, до того ж така концентрація їх в одних будівлях дуже зручна для населення, оскільки в єдиному будову можна отримати всі необхідні послуги і для цього немає необхідності відвідувати кілька окремих будівель.

Оскільки суспільно-торгові центри демонструють дійсно дуже високу ефективність, то одним з найважливіших заходів щодо формування в населених пунктах мереж торгово-побутового обслуговування є як раз розширення їх будівництва.

Необхідно також особливо підкреслити, що в таких торгових центрах повинен бути представлений найбільш широкий набір необхідних послуг. До таких, наприклад, відносяться також наявність автомобільних парковок, безкоштовного Інтернету. До того ж, будівлі торгово-громадських центрів можуть істотно поліпшити і різноманітити архітектуру мікрорайонів.

Список літератури

1. Бойко Х. С. Типи будинків та архітектурні конструкції. Навчальний посібник. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2015. 204 с.
2. Васильченко О.В. Основи архітектури і архітектурних споруд. Навчальний посібник. Харків: УЦЗ України, 2007. — 257 с.
3. Гетун Г.В. Архітектура будівель та споруд. Основи проектування. Київ: Кондор, 2012. — 380 с.